

prima instanță: M. Ulinici  
instanța de apel: N. Vascan  
T. Pelin, L. Popova

dosarul nr. 2ra-1883/13

## DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul- Valeriu Doagă  
Judecătorii – Nicolae Clima, Vera Macinskaia  
Ion Vîlcov, Iurie Diaconu

examinând recursul declarat de Veleșco Victor, la cererea de chemare în judecată depusă de Veleșco Victor împotriva Ministerului Finanțelor și Comisariatului de Poliție al raionului Nisporeni cu privire la încasarea venitului ratat, repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2012

### c o n s t a t ă

La data de 25 octombrie 2011 Veleșco Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor și Comisariatului de Poliție al raionului Nisporeni cu privire la încasarea venitului ratat, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Veleșco Victor a menționat, că la data de 21 aprilie 2010, agentul constatator Zestrea Constantin, polițist în cadrul CPR Nisporeni, a întocmit în privința lui un proces-verbal cu privire la contravenție, conform căruia reclamantul ar fi ultragiat colaboratorul de poliție Jovileanu Valeriu, încălcare prevăzută de art. 353 alin. (1) Cod contravențional și a fost recunoscut culpabil și sancționat administrativ cu arest pentru o perioadă de 12 zile. Ulterior, decizia în cauză a fost anulată.

Reclamantul consideră procesul-verbal nominalizat ca fiind incorect, întocmit contrar prevederilor legale și în baza art. 445 Cod contravențional urmează a fi declarat nul, cu absolvirea lui de răspundere contravențională pe motiv, că nu este vinovat de cele indicate în procesele-verbale de contravenție și nu a ultragiat pe nimeni.

Reclamantul menționează, că i-a fost încălcat dreptul la apărare nefiindu-i înmănată copia procesului-verbal cu privire la contravenție pînă în prezent, plus la aceasta în cadrul Comisariatului de Poliție i-au fost cauzate leziuni corporale, nu i s-a permis întrevvedere cu avocatul.

Solicită încasarea venitului ratat în rezultatul pierderii serviciului ca motiv a detenției ilegale, repararea prejudiciul material în mărime de 10000 lei și prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

Prin hotărîrea judecătoriei Nisporeni din 13 ianuarie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2012 s-a respins apelul declarat de Veleşco Victor și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 07 aprilie 2013 Veleşco Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

S-a constatat că, recurentul s-a adresat în instanța de judecată și a solicitat încasarea venitului ratat în rezultatul pierderii serviciului ca motiv a detenției ilegale, repararea prejudiciul material în mărime de 10000 lei și prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

Prima instanță a respins cerințele recurentului.

Instanța de apel a menținut hotărîrea primei instanțe.

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că instanțele de judecată corect au respins cerințele recurentului.

Conform art. 3 alin. (1) a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a

măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității, c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, d) supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplică: ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată, e) efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației, f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Articolul 6 aceeași Lege prevede, că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare, c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului administrativ în legătură cu reabilitarea persoanei fizice, d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind înfăptuirea, în timpul procesului penal, a măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației.

Conform art. 1422 alin. Alin. (1), (2) și (3) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicarea ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 1423 alin. alin. (1) și (2) Cod civil prevede, că mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Cu certitudine s-a constatat, că la data de 21 aprilie 2010 de către agentul constatator a CPR Nisporeni a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința recurentului Veleșco Victor, ultimul fiind învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional, care a fost întocmit în prezența avocatului Marian Ion.

Procesul-verbal cu materialele anexate au fost remise spre examinare în instanța de judecată Nisporeni cu propunerea de aplicare a sancțiunii contravenționale sub formă de arest contravențional pe un termen de 15 zile, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 21 aprilie 2010 nr. MAI01204994, procesul-verbal cu privire la reținere din 21 aprilie 2010 prin care Veleșco Victor a fost reținut și procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate din 21 aprilie 2010, prin care s-a stabilit, că recurentul se află în stare de ebrietate.

Acestea au fost întocmite în prezența recurentului și avocatului Marian Ion și ultimii nu au contestat procesele-verbale nominalizate.

Conform proceselor-verbale menționate, nu a fost stabilit, că recurentul a înaintat pretenții precum că a fost maltratat și la examinarea lui corporală nu s-au stabilit leziuni corporale.

De asemenea, prin hotărârea judecătorei Nisporeni din 22 aprilie 2010 recurentul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de arest contravențional pe un termen de 15 zile, până la data de 06 mai 2010, orele 17.25.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2010 a fost admis recursul recurentului împotriva hotărârii judecătorei Nisporeni din 22 aprilie 2010 și hotărârea a fost casată, cu restituirea cauzei contravenționale la o nouă examinare în aceiași judecătorie în alt complet de judecători.

Prin hotărârea judecătorei Nisporeni din 23 iulie 2010 recurentul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravențional fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de arest contravențional pe un termen de 12 zile și luînd în considerare, că pe acest caz recurentul s-a aflat sub arest contravențional de la data de 21 aprilie 2010 până la data de 03 mai 2010, în decurs de 12 zile, s-a socotit că a executat pedeapsa cu arest contravențional.

Prin decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2010 a fost respins recursul lui Veleșco Victor, declarat împotriva hotărârii judecătorei Nisporeni din 23 iulie 2010, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La caz, recurentul nu a dovedit circumstanțele pe care le-a invocat drept temei al pretențiilor sale.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt întemeiate și legale, iar temeiurile invocate

de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

## d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Veleșco Victor.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2012 și hotărîrera Judecătorei Nisporeni din 13 ianuarie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Veleșco Victor împotriva Ministerului Finanțelor și Comisariatului de Poliție al raionului Nisporeni cu privire la repararea prejudiciului material, venitului ratat și prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

Iurie Diaconu